

Mijn moeder verhuisde naar het Parkhuis

Het Parkhuis ondersteunt cliënten en hun naasten in hun leven met dementie (ook op jonge leeftijd), Korsakov en gerontopsychiatrische problemen. Dit doen we door het bieden van hartverwarmende en bekwame zorg en behandeling, waarbij we gebruik maken van onze jarenlange ervaring in de zorg voor deze kwetsbare mensen. Hierbij staat het welzijn van de cliënt centraal.

Hoe goed de zorg er ook is, de verhuizing naar een verpleeghuis blijft een moeilijke stap. Voor zowel de cliënt als de naasten. Wij vroegen Sonja Bosman, dochter van Janny Bosman-van Westen (93), die sinds mei 2017 in het Parkhuis aan de Haaswijkweg in Dubbeldam woont, naar haar ervaringen.

Moeilijke keuze

“Het was voor ons, mijn broer, mijn zus en mijzelf, een hele moeilijke beslissing. We hebben er lang over gepraat. Maar ze kon echt niet meer zelfstandig wonen.

“Misschien had het de beslissing makkelijker gemaakt als ik van tevoren had geweten hoe hard iedereen zijn best doet om de beste zorg te leveren.”

We hebben hier in de omgeving gekeken bij andere organisaties, maar het Parkhuis sprong er voor ons toch echt wel uit. Wat betreft sfeer, gespecialiseerde zorg voor mensen met dementie en het totaal aanbod aan activiteiten en diensten. Misschien had het de beslissing makkelijker gemaakt als ik van tevoren had geweten hoe hard iedereen zijn best doet om de beste zorg te leveren.”

Meer rust

“Voor en na mijn werk was ik bij mijn moeder, mijn zus ook. Ze had zóveel zorg nodig. Nu is er continu gespecialiseerde zorg. Dat geeft rust. Ik kan wel zeggen dat ik mijn leven weer terug heb.

Ik ben blij met de medewerkers. Van de receptie, huishouding, verzorgenden, verpleegkundigen, zorgmanager en artsen, tot en met de kok. Als die laatste de brasserie inloopt met een lach en bitterbal, verschijnt bij mijn moeder meteen een lach op haar gezicht! Ze werken allemaal keihard. En tij-

dens coronatijd nog meer. Gelukkig is dat hier nu grotendeels achter de rug. Natuurlijk is, zoals overal, niet alles perfect. Ik hoop dat er voldoende waardering is voor wat de medewerkers op de werkvloer doen en de werkdruk waar zij mee te maken hebben. Ik merk dat er door die werkdruk niet altijd voldoende toezicht is in de huiskamers. Dat zou ik graag anders zien.”

Genieten van de kleine dingen

“Mijn moeder geniet van kleine momenten en persoonlijke aandacht. De vrijwilligers en de activiteitenbegeleiders zijn goud waard. Mijn moeder wordt blij van de aandacht die zij geven en de uitjes op de duofiets. Ze heeft afasie, waardoor ze geen duidelijke woorden kan vormen, dus aan activiteiten zoals gespreksgroepen heeft ze weinig. Ik vind het wel jammer dat ze vanaf de eerste verdieping niet zelf de tuin in kan, ze is zo graag buiten. Een lift van de afdeling naar de tuin zou fijn zijn!”

Betrokken

“We worden altijd op de hoogte gehouden. Medewerkers bellen of mailen als er wat is en je kunt de rapportages lezen. De zorgmanager is goed bereikbaar als ik vragen heb. Ook als ik het ergens niet mee eens ben, valt daar altijd over te praten. Ik kom zo vaak mogelijk op bezoek. Dat kan na 10 uur 's ochtends doorlopend.”

Kleinschaliger

“De grote afdeling waar mijn moeder woont en de tweepersoonskamers waren wel even wennen. Een kleinschalige woonvorm en eenpersoonskamers, zoals nu al op sommige

locaties van het Parkhuis en straks ook de nieuwbouw, was fijn geweest vanaf het begin. Goed dat daar aan wordt gewerkt!”

Meer informatie?

Heeft u vragen over de ondersteuning die het Parkhuis u of uw naaste kan bieden, of wilt u een vrijblijvende rondleiding? Neem dan contact op met het CliëntenServiceBureau via 078-6220011 of csb@hetparkhuis.nl.